

ת"פ 33051/03/20 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום באילת
ת"פ 33051-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר

פלוני ע"י ב"כ עוה"ד נמרוד אבירם

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם, שלומי טיבי (להלן: הנאשם), הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בחלק הכללי, במועד הרלוונטי היו הנאשם והגב' *** (להלן: המתלוננת), בני זוג הפרודים האחד מהשני מזה כחודש וחצי, ולהם 3 ילדים משותפים.

על פי העובדות, בתאריך 12.1.2019, בשעה 02:55 לערך, עת נסע הנאשם בסמוך למלון "מוטל אביב" (להלן: המלון), עם ידידתו ***, הבחין ברכבה של המתלוננת אשר חנה בסמוך.

כתב האישום מתאר כי הנאשם נכנס למלון וביקש לברר עם פקיד הקבלה באיזה מספר חדר שוהה המתלוננת, תוך שמציג את עצמו כבעלה.

כתב האישום ממשיך ומתאר כי הנאשם ניגש אל חדר מספר 42 במלון, בו שהו המתלוננת ומר *** (להלן: המתלונן), והחל לנקוש על דלת החדר תוך כדי שהוא צועק "תפתחי יא שרמוטה". כן שלח למתלוננת מסרים באמצעות הטלפון הנייד בזו הלשון: "פתחי ישיריטני אני מחכה לך לייד הרכב שלך" וכן "מי שאילת אני חותך היום תחזרי לירוחם היום כדאי לך"; "פורצים ברכב עליי היום"; "פנצ'רים" (השגיאות מופיעות במקור בכתב האישום).

על פי כתב האישום במעמד זה הולם הנאשם בדלת החדר, גרם לפתיחתה נכנס לחדר והחל להלום באגרופים במתלונן ותוך כך פגע אף במתלוננת.

המתלונן נס מהחדר והנאשם דלק אחריו וצעק "אתה נרצח היום". בהמשך מתואר כי בלובי המלון השיג הנאשם את המתלונן והחל להלום בו שוב באגרופים ובעיטות לגופו, בנוכחות פקיד הקבלה אשר הזעיק משטרה למקום.

כתב האישום מתאר כי המתלונן הצליח להימלט מידי הנאשם, והאחרון ניגש לדלת המלון הולם בה בחוזקה וגרם לשבירתה.

עוד מצוין כי הנאשם ניגש אל רכבה של המתלוננת, פתח אותו ונטל ונשא מתוכו את הטלפון הנייד של המתלונן.

על פי כתב האישום, בהמשך אותו הלילה, בשעה 03:05 לערך, התקשר השוטר אמין אבו עג'אג' (להלן: השוטר אבו עג'אג'), אל הנאשם והורה לו להגיע לתחנת המשטרה, אולם הנאשם סרב לדרישתו. בהמשך, משאותר הנאשם על ידי השוטר אבו עג'אג', הורה לו האחרון לעצור באמצעות מערכת הכריזה של הרכב. הנאשם סרב להיענות להוראות השוטר, ונעצר רק לאחר שרכבו נחסם על ידי כוחות תגבור שהגיעו למקום.

כתב האישום מוסיף ומספר, כי שעה 03:55 לערך, התקשר הנאשם אל המתלוננת מהטלפון הנייד של המתלונן, וכשענתה המתלוננת לשיחה עיוות הנאשם את קולו ואמר לה: "הוא נתן לי מכות אבל ברחתי לו, לקחתי את הטלפון שלי". המתלוננת, שסברה כי היא משוחחת עם המתלונן השיבה: "איל אני מגישה תלונה במשטרה". בתגובה השיב לה הנאשם בקולו: "שרמוטה מזדיינת".

2. בדיון ביום 1.6.2021 הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות כמפורט לעיל; הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש, והצדדים יטענו באופן פתוח.

3. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירי שירות המבחן. התסקיר שהוגש ביום 13.10.2021, סקר את רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם, ותאר את מערכת היחסים עם המתלוננת, המאופיינת כיום כקשר חברי ואכפתי בין השניים. התסקיר פרט צריכה אינטנסיבית של סמים בעברו של הנאשם ואף ריצוי עונש מאסר בגין כך. כן צוינה צריכת סמים על רקע הליך הגירושין מהמתלוננת. עוד צוין כי הנאשם סובל מבעיות בריאותיות ומכאבים וצורך תרופות רבות לשיכוך כאבים. שירות המבחן ציין כי בניגוד לעבר, שיתף הפעם הנאשם פעולה עם השירות ואף נטל אחריות לביצוע העבירות תוך גילוי אמפתיה כלפי המתלוננים. משיחה עם המתלוננת עלה כי התנהלותו האלימה, מושא כתב האישום, הינה חריגה לנאשם ואף הפגיעה אותה. בבואו להעריך את הסיכון הנשקף מהנאשם ציין שירות המבחן כי התרשם מאותנטיות וכנות מצד הנאשם ומוטיבציה אמיתית להימנע מלעבור על החוק, בצד ההתרשמות כי לעתים במצבי תסכול או פגיעה, עלול הנאשם לפעול באימפולסיביות ולהגיב באופן אלים. בנסיבות אלה, העריכה קצינת המבחן כי שילובו של הנאשם בהליך טיפולי יצמצם משמעותית את הסיכון

הנשקף ממנו. לאור העובדה כי הנאשם הסכים להשתלב בטיפול התבקשה דחייה של מספר חודשים לתקופת ניסיון ושילוב הנאשם בטיפול קבוצתי המיועד לעוברי חוק.

בתסקיר שהוגש ביום 1.3.2022, צוין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ואף בלט לחיוב, אולם בעקבות שילובו במקום עבודה חדש, המרוחק מהעיר, התקשה לשמור על עקביות בהגעה למפגשי הקבוצה. קצינת המבחן תארה כי בשיחתה עם הנאשם תאר האחרון תחושת סיפוק משילובו בעבודה, לאחר שמשך תקופה ארוכה לא עבד. הנאשם תאר מוטיבציה להתקדם וביטא שביעות רצון משמעותית. מכתב מטעם מעסיקו העלה כי הנאשם מתפקד היטב, אחראי, מסור וממלא תפקידו מעבר לנדרש ממנו.

לאחר חשיבה מחודשת, וההתרשמות כי השתלבותו של הנאשם בעבודה מיטיבה עמו באופן ניכר ומסייעת לניהול שגרה ברוכה ויציבה בחייו, הוחלט להפסיק את שילובו בקבוצה הטיפולית. התסקיר ציין כי הנאשם מבחירתו אף הפסיק ליטול תרופות לשיכוך כאבים באופן אינטנסיבי כפי שנהג בעבר, וכיום צורך רק קנאביס רפואי ברישיון.

לצורך גיבוש המלצתו לעונש ציין שירות המבחן את התרשמותו החיובית מהשינוי שערך הנאשם בחייו, לצד התייחסותו של הנאשם לביצוע העבירות והבעת הצער הכנה על מעשיו. התסקיר ציין כי הקשר עם שירות המבחן נחזה להיות משמעותי עבור הנאשם ומהווה גורם מפחית מסוכנות להמשך ביצוע עבירות.

בנסיבות אלה, בא שירות המבחן בהמלצה לענישה חינוכית שיקומית בדמות של"צ בהיקף של 100 שעות בצד הטלת צו מבחן למשך שנה, וכן הטלת ענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

4. בדיון ביום 8.3.2022 טענו הצדדים לעונש. לשיטת התביעה, על מתחם הענישה לנוע במקרה זה בין 12 ל 24 חודשי מאסר, ויש למקם את הנאשם במקרה זה ברף הבינוני של המתחם. התביעה נימקה עתירתה בנסיבות ביצוע העבירה, לרבות בעובדה כי הנאשם יכול היה להפסיק את מעשיו בכל שלב באירוע נשוא כתב האישום, ולמרות זאת בחר בידועין להמשיך ולפעול באלימות כלפי המתלוננים ורכוש בית המלון.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום, שהם ההגנה על קניינו של הפרט, הגנה על בטחונו של הפרט וזכותו לפרטיות, זכותו של אדם לשלמות גופו וזכותו כי לא ישמע כלפיו מלל מאיים. המאשימה סברה כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה, בשל הנסיבות המפורטות בכתב האישום.

אשר למיקום העונש בגדרי מתחם העונש ההולם טענה התביעה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירות סמים, וסחר בסמים וכן בעבירה של הפרת הוראה חוקית. הנאשם נדון בעבר לעונש מאסר בפועל. המאשימה סברה כי על אף שבתיק דנא אין מדובר בעבירות סמים, הרי שעסקינן בעבירות שהן תוצר השימוש בסמים שבאו לידי ביטוי באלימות כלפי אדם ורכוש. המאשימה ציינה כי בניגוד להמלצת שירות המבחן אין היא סבורה כי במקרה זה הנאשם עבר שיקום. המאשימה אף ציינה כי ההמלצה הסופית בתסקיר מעלה תמיהה, שכן בתסקיר הראשון צוין כי שילובו של

הנאשם בטיפול קבוצתי יש בו בכדי לצמצם הסיכון להישנות עבירות מצידו, ואילו בתסקיר המשלים, בחר שירות המבחן להפסיק את הטיפול לטובת שילובו של הנאשם בעבודה מסודרת. בכך לשיטתה של המאשימה, העתרות להמלצת שירות המבחן במקרה זה, "כמוה כזניחת שיקולי הענישה פרט לשיקולי השיקום". עוד הדגישה, כי המלצת שירות המבחן מאירה בפני בית המשפט שיקול אחד ויחיד בעוד שעל בית המשפט לאזן בין מכלול שיקולים, כגון חומרת העבירה, נפיצותה, ההגנה על שלום הציבור והרתעת עבריינים וכו'.

לפיכך עתרה המאשימה כאמור להשתת עונש מאסר במרכז המתחם, בליווי רכיבי ענישה נוספים הכוללים עונשי מאסר מותנים, פיצוי המתלוננים, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית, וכן הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (סומן ת/1).

5. הסנגור טען, מצידו, כי מתחם הענישה הראוי במקרה דנא נע בין מאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות; לשיטתו, בשל חלוף הזמן, המלצת שירות המבחן ועמדת המתלוננת, באיזון מול חומרת כתב האישום נכון יהיה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה בצד צו של"צ וצו מבחן. עוד הוסיף, כי במידה ובית המשפט יסבור כי מתחם הענישה לא מתחיל במאסר על תנאי, הרי שבמקרה דנא ניתן וראוי לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום כמפורט בתסקיר.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע חריג אשר אינו מאפיין את התנהלות הנאשם בעבר. הסנגור הפנה לעובדה כי הנאשם והמתלוננת נפרדו בסמוך לאירועים מושא כתב האישום, וכי המתלונן, הוא ידד ומכר של הנאשם. משכך, הגיב הנאשם באופן קיצוני. לתימוכין הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר הראשון המפרט את עמדת המתלוננת מערכת יחסיה עם הנאשם כיום. עוד הפנה לכך כי שירות המבחן קבע כי המסוכנות הזוגית הנשקפת מן הנאשם היא נמוכה.

הסנגור הדגיש כי הנאשם שולב לאחרונה בעבודה "והדבר הזה מהווה עוגן משמעותי בשיקומו". עוד ציין כי להמלצת שירות המבחן על פי הפסיקה משקל רב, וניתן אף לראות כי נושא שיקומו של העברין אף זכה למעמד משמעותי בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין.

גם הסניגור הגיש פסיקה על מנת לתמוך בעתירתו העונשית.

6. בסיום שמיעת הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת. ביום 16.1.2023 התקבלה חוות דעת מאת הממונה אשר מצאה את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות[1].

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם השמירה על ביטחונם האישי של המתלוננים, ההגנה על זכותם לפרטיות ועל שלווה נפשם וזכותם שלא ישמע כלפיהם מלל מאיים. עוד פגע הנאשם בזכותו של הפרט להגנה על קניינו.

8. לא מעט נאמר בפסיקה, ובכלל זה בפסיקתו של בית המשפט העליון, אודות הצורך למגר את תופעת האלימות הפושטת בחברה. יש להוקיע את הדרך לפתרון סכסוכים באמצעים אלימים, וזאת באמצעות ענישה מרתיעה המעבירה מסר חד משמעי לכל מי ששוקל לפעול בדרך אלימה ופוגענית.

לעניין זה ראה ע"פ 9048/11 מוחמד נ' **מדינת ישראל** (24.5.12), שם נאמר:

"מקרים אלימים מסוג זה מציפים לאחרונה את מקומותינו ופוגעים קשות בתחושת הביטחון האישי של כל אזרח. על בתי המשפט להשית בגינם עונש הולם ומרתיע שיהיה בו כדי להרתיע את העברין הספציפי כמו גם עבריינים פוטנציאליים. זאת כמובן בהתייחס לכל מקרה ונסיבותיו".

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הבינוני; מדובר באירוע מתגלגל ומתמשך, בו בחר הנאשם להמשיך במעשיו ולא ניתן לאפיין את הדברים כהתרחשות ספונטנית רגעית. הנאשם הלם בדלת חדר במלון עד שגרם לפתיחתה, נכנס פנימה והלם במתלונן, בעודו פוגע אף במתלוננת. הנאשם לא הפסיק את מעשיו ורדף אחר המתלונן שנס מהמקום, תוך שהוא משמיע כלפיו דברי איום, עד אשר השיגו והלם בו שוב לעיני פקיד הקבלה. הנאשם לא הסתפק בכך ואף פגע בדלת בית המלון ושבר אותה. אף פנייתו של שוטר במקום לנאשם ומתן הוראה לנאשם לעצור, לא היה בהם בכדי לגרום לנאשם להתעשת ולחדול מהתנהגותו.

10. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם העונשית; ראיתי להתייחס לחלק מפסקי הדין, הרלוונטיים למקרה דנא.

11. במסגרת ת"פ (קריות) 17510-04-15 **מדינת ישראל נ' יוסוב** (16.1.2017) הורשע הנאשם במסגרת צירוף תיקים במספר עבירות של איומים, תקיפה סתם, היזק לרכוש והפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 4 חודשי מאסר ועד ל 18 חודשי מאסר, בצירוף רכיבים נלווים. במקרה זה על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית (הנאשם למעשה כבר ריצה את תקופת המאסר שהוטלה עליו).

12. במסגרת ת"פ (י-ם) 5277-11-16 **מדינת ישראל נ' מעוז** (8.7.2018) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם, איומים והיזק לרכוש במזיד במסגרת שני כתבי אישום. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בכל עבירה בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית, וזאת בין השאר בשל סירובו של הנאשם לבצע תכנית של"צ.

13. במסגרת ת"פ (ב"ש) 47276-11-15 **מדינת ישראל נ' ווקנין** (7.6.2016) הורשע הנאשם בעבירות איומים במספר הזדמנויות. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר מותנה לבין 11 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם במקרה זה הוטל מאסר בן 8 חודשים בצרוף ענישה נלווית.

14. במסגרת ת"פ (אי') **מדינת ישראל נ' דהן** (23.12.2021) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם וכן בעבירת איומים. הנאשם תקף את המתלונן בכך שנתן לו מכה באמצעות ידו באזור אוזן ימין. עוד צוין כי הנאשם איים על המתלונן וכל זאת על רקע רומן אשר התנהל בין אשתו של הנאשם למתלונן. נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בן שישה חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשם במקרה זה הוטל מאסר מותנה וכן רכיבי ענישה נלווים.

15. לא ברור אם נגרם נזק גופני למתלוננים, מעבר לנזק הרכושי שנגרם למלון, אולם בנקל ניתן לשער כי עלול היה להיגרם נזק לא מועט, בעיקר למתלונן, שעה שהנאשם היכה בו באגרופיו ובעט בו.

16. מנגד, לא נעלמה מעיני העובדה כי הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות נעוצה בכך שגילה כי המתלוננת, גרושתו ממנה נפרד אך לפני כחודש וחצי לפני כן, שוהה בבית מלון יחד עם מכר אחר של הנאשם. הנאשם התקשה לשלוט בעצמו והתנהגותו תוארה כחריגה, הן על ידי המתלוננת והן על ידי שירות המבחן.

17. אשר על כן אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

18. לנאשם עבר פלילי, הכולל שלוש הרשעות קודמות, בעבירות סמים מסוג עוון ופשע והפרת הוראה חוקית. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2019 ובגינה אף ריצה עונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

19. כתב האישום הוא חמור בנסיבותיו ובהחלט מצדיק הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים לפחות. עם זאת, האירועים המיוחסים לנאשם בכתב האישום דנא התרחשו לפני כארבע שנים וכפי שניתן לראות, אינם מאפיינים את התנהלותו של הנאשם.

20. שיקול משמעותי לקולא נעוץ בהודייתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו, תוך חסכון בזמן שיפוטי. יתרה מזאת, בהודייתו חסך הנאשם אף מהמתלוננים את הצורך להעיד בבית המשפט, ולשחזר את האירועים הקשים.

21. אשר להמלצת שירות המבחן, על אף שניתן לומר כי מדובר בתסקיר חיובי, לא ניתן להערכתי לקבוע כי הנאשם עבר הליך שיקומי אשר יש בו בכדי להצדיק סטייה ממתחם הענישה שנקבע. הנאשם שולב בקבוצה

טיפולית, אולם התקשה לשמור על עקביות בהגעה למפגשים בשל עבודתו במפעל בערבה. כך גם במתן בדיקות שתן לאיתור שרידי סם; הנאשם התקשה לשמור על יציבות ושירות המבחן התקשה להעריך מצבו בתחום זה. בסופו של דבר סבר שירות המבחן כי ייטב להפסיק את הטיפול הקבוצתי על מנת לאפשר לנאשם לשמור על יציבות תעסוקתית. קצינת המבחן סברה כי העסקתו של הנאשם בעבודה במפעל מיטיבה עם מצבו, ומשפיעה לחיוב על התנהלותו במגוון מישורים בחייו. בנסיבות אלה, ברי כי יש מקום להתחשב בתסקיר החיובי לצורך מיקומו של הנאשם במתחם הענישה, עם זאת, כאמור, אין מדובר במי שעבר הליך שיקום משמעותי המצדיק סטייה מאותו המתחם.

22. לא נעלמה מעיני גם הערכת קצינת המבחן כי לאור השינוי שעבר הנאשם, מידת המסוכנות הזוגית כיום הינה נמוכה.

23. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 7 חודשים, בניכוי ימי מעצרו. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה אשר הוגשה ביום 16.1.2023 וזאת במקום עליו יורה הממונה. תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 12.3.2023 ועל הנאשם להתייב בפני המפקח האחראי. הנאשם מוזהר בזאת כימדוברבתנאיהעסקהקפדנייםהמצריכיםהתייבבותרציפה וכלחריגהמכלליםאלוישבהכדילהביאלהפסקתריצויעונשו בדרךזונושיאיתיתרתהעונשתחתמאסרבפועל.

מאחר ומדובר בתקופה העולה על 6 חודשים, מתבקש שירות המבחן, ככל שימצא לנכון לעשות כן, להכין תכנית ליווי לנאשם במהלך ריצוי עונשו.

ב. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות, לרבות איומים, למעט תגרה.

ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1, בסך 1,500 ₪ הפיצוי ישולם ב 9 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון עד ולא יאוחר מיום 01.03.2023 ויתר התשלומים בכל 01 לחודש שלאחריו. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת שתמסור המאשימה בתוך 30 ימים.

ד. פיצוי למתלונן ע"ת 2, בסך 2,000 ₪ הפיצוי ישולם ב 9 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון עד ולא יאוחר מיום 01.03.2023 ויתר התשלומים בכל 01 לחודש שלאחריו. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת שתמסור המאשימה בתוך 30 ימים.

ה. פיצוי למלון "מוטל אביב" בסך 1,000 ₪ הפיצוי ישולם ב 9 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון עד ולא יאוחר מיום 01.03.2023 ויתר התשלומים בכל 01 לחודש שלאחריו. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת שתמסור המאשימה בתוך 30 ימים.

ו. **התחייבות להימנע מעבירה -** הנאשם מתחייב כי ישלם סך של 3,000 ₪ וזאת אם בתוך שלוש שנים מהיום יעבור עבירת אלימות כלפי גוף או רכוש, לרבות איומים.

גזר הדין יועבר לעיון שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ג, 22 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.

[1] זה המקום להסביר מדוע התקבלה חוות דעתו של הממונה לאחר כעשרה חודשים מיום שהופנה אליו הנאשם; הנאשם קיבל הזדמנויות רבות להתייצב אצל הממונה, פעם הגיע ללא המסמכים הנדרשים, פעמים לא התייצב כלל. רק לאחר חודשים ארוכים ניתן היה לקבל חוות דעת סופית בעניינו.